

**Posudek na bakalářskou práci:
Michaela Zyková, Iónské kladí v klasicismu v Čechách a na Moravě**

Autorka si položila za cíl dokumentaci a analýzu iónského kladí v novoklasické architektuře českých zemí. Její katalog čítající devatenáct staveb začíná Tylovým divadlem a let 1781-1783 a končí hrobkou na hřbitově v obci Stupno z roku 1827. Je třeba vyzdvihnout, že všechny stavby na místě detailně prostudovala a obrazově zdokumentovala. Jednotlivá katalogová čísla jsou uspořádána podle jednotného systému a celek představuje solidní základ pro další výzkum v této oblasti, která je z hlediska antických tradic neprozkoumána.

Před vlastní katalog autorka vložila teoretický úvod, v němž se pokusila definovat základní pojmy, se kterými pracovala, a zasadit danou problematiku do širších souvislostí dějin architektury, zejména do vývoje novoklasicistní architektury v Čechách a na Moravě. Všimá si zejména prací a stylové orientaci architektů, kteří do svých staveb začlenili také iónské kladí. V této části prokázala schopnost pracovat s prameny i se sekundární literaturou. Nejcenější částí práce je závěrečná analýza, která vychází z autorkou sestaveného katalogu staveb.

Autorka nejprve srovnala formální znaky dochovaných iónských kladí a tuto část uzavřela nepochybně správným konstatováním, že „většina architektů se neřídila přímo instrukcemi Vitruviovými, či neopisovala přesně antické předlohy, nýbrž jim jako vzor posloužily spíše informace zprostředkované Palladiem, jeho dílem teoretickým, ale i architektonickým, především anglickou architekturou. V druhé řadě to byly již hotové stavby, které také nemusely vyhovovat Vitruviovu popisu, protože se už i pozdně renesanční, manýrističtí a raně klasicistní architekti řídili právě teoretickým dílem Vignolovým či Palladiovým.“(s.50) Autorka se dále podrobněji zabývala možnými zdroji inspirací a je třeba vyzdvihnout, že k této otázce nepřistupuje s nějakým apriorním stanoviskem, což jí umožňuje hledat inspirační zdroje i ve velmi vzdálených centrech architektonické tvorby.

V závěru práce autorka bezpochyby správně konstatuje, že: „že architektům klasicismu unikaly detaily a klasicistní stavitelství řešilo spíše celkovou vnější formu stavby, než výzdobu a detaily. Také musíme připustit, že v tomto případě je zde sloup sice významným stavebním prvkem, ale kladí již takovou funkci nemá. Kladí tedy není řešeno jako důležitá součást stavby a nevěnuje se mu tolik pozornosti. V opačném případě, kdy se architekt věnuje i kladí, je zřejmá inspirace spíše palladiovská či renesanční. Antická architekturu měla tedy globálně vliv spíše na celkovou vnější formu staveb.“ (s. 54)

Předložený text splňuje kritéria bakalářské práce a doporučuji její obhajobě.

Prof. Jan Bažant
Kabinet pro klasická studia AV ČR

V Praze, 6. září 2006